

UNA MIRADA DE FE DAVANT UNA TRAGÈDIA

Fa unes setmanes hem viscut a la ciutat de València un esdeveniment tràgic que a tots ens ha afectat en el més profund del nostre cor: 10 persones van perdre la vida en l'incendi que va devastar en poc temps uns habitatges del barri de Campanar; unes altres van patir ferides i molts han perdut la seua llar. La majoria de les víctimes mortals havien sigut batejades a l'Església Catòlica i les seues famílies han decidit despedir-se d'elles celebrant els seus funerals segons els ritus de la litúrgia de difunts de l'Església. Per això, el dilluns 11 de març celebrarem en la catedral una eucaristia, per a orar pels difunts, demanar a Déu que concedisca a les seues famílies la fortalesa necessària per a afrontar esta situació dramàtica i mostrar, d'esta manera, la proximitat i la solidaritat de tots els cristians amb ells. Encara que no puguem evitar la creu que estan vivint, els volem ajudar a portar-la des del consol de la fe i l'esperança cristiana.

En circumstàncies com esta, es manifesta també el millor que hi ha en el cor de l'ésser humà: el testimoniatge dels qui han arriscat la seua vida per a salvar la dels altres; la solidaritat d'associacions i institucions presents a la nostra ciutat que han obert els seus locals per a acollir als afectats i oferir-los el que necessitaven en els primers moments; la professionalitat dels cossos de seguretat i de tots els servidors públics que no s'han limitat a fer el seu treball, sinó que ho han fet amb un autèntic esperit de servici i lliurament; i la unitat que han mostrat les autoritats polítiques de la nostra societat en esta situació. Per tot això hem de donar gràcies a Déu.

Els cristians no podem oblidar-nos d'estos esdeveniments sense fer una reflexió sobre el que hem viscut. Ens hauríem de preguntar si els valors sobre els quals construïm la nostra existència són els verdaderament importants. Si fórem conscients del que és essencial en la vida de les persones, segurament moltes coses a les quals donem importància, no ens semblarien tan imprescindibles i, per contra, valoraríem més el que de veritat importa; no actuaríem tantes vegades pensant en el nostre interès, perdonaríem més, ens relacionaríem com a veraders germans, no hi hauria divisions per coses secundàries, i el nostre món seria millor. Que estos esdeveniments ens moguen a ser ferment de fraternitat en el nostre món.

En moments com este, els creients no podem deixar de mirar a Crist, i convidar a tots a dirigir-li una mirada de fe i amor. En el Crucificat descobrim a un Déu que s'ha fet solidari amb nosaltres fins al punt de fer seu el sofriment de tota la humanitat. La fe ens fa descobrir que els nostres germans que han patit i estan patint per este esdeveniment estan units a Crist: de la mateixa manera que en la creu Crist ha fet seues les creus de la humanitat, ells han fet seua la creu del Senyor. Per això, esperem que els que han perdut la vida ara estaran units a Crist participant del goig de la seua resurrecció.

Amb la meua benedicció i afecte.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***